

Dernæst er der i den nye Lov indføjet følgende Bestemmelse om *Forhøjelse af Skattefradraget for gifte Kvinders Selverhverv*: „Det i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 § 8, Stk. 7, omhandlede skattefri Fradrag for Hustrus Indkomst ved selvstændig Virksomhed beregnes for Skatteaaret 1947—48 som Halvdelen af Hustruens Indkomst ved nævnte Virksomhed dog højst 2 000 Kr.“

Endelig er de ved Skatteudskrivningsloven af 30. Marts 1946 (Aarbog 1945—46, Side 141) indførte ændrede Regler om *Børnefradrag* af praktiske Grunde overført til den heromhandlede Lov.

Ved Lov Nr. 458 af 22. December 1939 om midlertidige Ændringer i Reglerne om Paaligning og Opkrævning af Indkomst- og Formueskat til Staten indførtes der paa visse Punkter, hvor Forholdene i særlig Grad talte derfor, en Række Ændringer i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten. Bestemmelserne i Loven af 22. December 1939, der kun havde Gyldighed for Skatteaarene 1940—41 og 1941—42, er med visse Ændringer og Tilføjelser gentaget i en Række Love, senest Lov Nr. 591 af 21. December 1945, hvorved Bestemmelsernes Gyldighed er udstrakt til de efterfølgende Skatteaar, til og med Skatteaaret 1946—47. Ved Lov Nr. 517 af 22. December 1942 foretoges der imidlertid fra og med Skatteaaret 1943—44 en Opdeling af de paagældende Bestemmelser saaledes, at en Del af disse blev gjort permanente, medens andre, der særlig søgte deres Begrundelse i de under Krigen og Besættelsen herskende økonomiske Forhold, eller som dog vilde kunne praktiseres ved et enkelt Aars Skatteligning uden nødvendige Konsekvenser for de efterfølgende Aars Ligninger, kun vedtoges som gældende for et enkelt Skatteaar ad Gangen. Loven af 22. December 1942 danner derfor Udgangspunktet for de efterfølgende Love.

Da de af Krigen og Besættelsen skabte særlige Konjunkturer, som til Dels har motiveret Indførelsen af de nævnte midlertidige Bestemmelser, fremdeles gør sig gældende, oprettholdes ved nærværende Lov Bestemmelserne i §§ 5—7 og 9—11 i Lov Nr. 517 af 19. December 1942 samt den ved Lov Nr. 591 af 21. December 1945 indførte midlertidige Bestemmelse om Værdiansættelsen ved Formueopgørelsen af udbetalt eller tilgodehavende Tingsskadeforsikring, jfr. § 15 i Lovbekendtgørelse Nr. 3 af 3. Januar 1946, som gældende ogsaa ved Ligningen for Skatteaaret 1947—48.

Naar man — i Overensstemmelse med hvad Finansministeren tidligere havde bebudet — har ladet de midlertidige